

Pedagoška priprema za kazališnu predstavu "Ema"

1. Uvod: O predstavi

Predstava prati Sašu, učenika osmog razreda, koji prolazi kroz unutarnji proces nakon gubitka bliske osobe. Njegova najbolja prijateljica Ema je umrla otprilike prije godinu dana, no Saša se s njom i dalje druži. Ona se ne nalazi u njegovoj sobi, već u njegovoj glavi.

Predstava prikazuje Sašinu borbu s tugom, lošim ocjenama i izolacijom. U tom procesu, Psihologinja mu pomaže da se suoči sa svojom tugom, krene dalje sa životom i pronađe nove prijatelje.

Predstava je namijenjena mladeži (dob 12+) i progovara o procesu tugovanja, suočavanju s realnošću i snazi potrebnoj za nastavak života. Također služi kao podsjetnik da se cijeni ono što se ima i uživa u mladosti.

2. Ciljevi predstave

Pedagoški ciljevi predstave u kontekstu hipotetičkog gubitka:

Promoviranje svijesti o važnosti cijenjenja trenutnog prijateljstva i mladosti, budući da će i to vrijeme proći.

Poticanje dijaloga o procesu tugovanja kao univerzalnoj reakciji na bilo kakav gubitak (prijateljstva, prilike, propuštenog vremena) te učenje da tuga nije osjećaj kojeg se treba sramiti, već ga treba prihvatiti i procesuirati.

Razvijanje empatije i razumijevanja za vršnjake koji su u izmišljenoj ili stvarnoj izolaciji, ili proživljavaju teške emocije.

Naglašavanje važnosti potrage za pomoći (psiholog, roditelj, nastavnik) pri suočavanju s bilo kakvim emocionalnim izazovima.

3. Kontekst: Hipotetička situacija i Psihologija Gubitka

Definicija i svrha vođenja kroz hipotetičku situaciju:

Svrha je pružiti siguran prostor za promišljanje o teškim emocijama bez izlaganja osobnoj traumi.

Učenici su potaknuti da koriste maštu za kreiranje izmišljenog scenarija gubitka (npr. prijatelj/ica se odselio/la i nema kontakta, ili su prekinuli prijateljstvo) kako bi projicirali vlastite osjećaje na Sašinu situaciju.

Fokus nije na smrti, već na emocionalnim stanjima koja proizlaze iz gubitka i razmišljanja o propuštenim prilikama i vremenu ("možda je puno propušteno jer se ipak moglo više toga reći i učiniti").

Didaktički kontekst:

Iluzija i stvarnost:

Saša je svjestan da Ema nije stvarna, ali mu to ne smeta. Razgovarati o tome kako se u izmišljenim situacijama nosimo s teškim osjećajima kroz kreiranje iluzije.

Uloga Psihologice:

Učiti o Psihologici kao resursu koji pomaže "suočiti se sa svojom tugom, krenuti dalje sa životom, a najvažnije od svega, pronaći nove / vratiti stare prijatelje".

4. Didaktički elementi i aktivnosti

a) Diskusija nakon predstave

Socijalna izolacija: Zašto Saša drži "izmišljenu Emu" u svojoj glavi? Je li to zdrav ili opasan način nošenja s teškim osjećajima?

Vrijednost trenutka: Predstava govori o vremenu koje je prošlo, "a u kojem je možda puno propušteno jer se ipak moglo više toga reći i učiniti". Na primjeru izmišljenih situacija, kako možemo bolje iskoristiti vrijeme s postojećim prijateljima?

Traženje pomoći: Zašto je Psihologica važna u Sašinom slučaju? Je li traženje pomoći znak slabosti ili snage?

b) Aktivnosti s učenicima

- Prije gledanja predstave – Radni list (Prilagođeno)

Što je za mene Prijateljstvo? Napiši tri stvari koje su najvažnije u prijateljstvu (npr. povjerenje, smijeh, sigurnost).

Zadatak (izmišljeni scenarij): Zamisli da se tvoj/a najbolji/a prijatelj/ica sutra mora odseliti u drugu državu i nećete se moći čuti /vidjeti cijelu godinu. Koje tri stvari bi mu/joj rekao/la danas?

- Nakon gledanja predstave – Radni list (Prilagođeno pismo Saši)

Pismo Saši: Napiši kratko pismo Saši, dječaku iz predstave.

Možeš mu napisati ...

- savjet kako da se nosi s tugom i
- ohrabrenje da se otvori novim prijateljstvima.

Također, opiši kako bi ga primio/la u svoj razred da mu pomogneš u njegovoj situaciji.

- Kreativni rad:

Vizualna mapa "Cijenimo ono što imamo": Učenici kreiraju mapu svojih trenutnih prijateljstava, podsjećajući se što ne žele "propuštati".

c) Interdisciplinarni pristup

Psihologija / Sociologija: Razumijevanje socijalne izolacije i coping mehanizama (npr. stvaranje iluzije).

Dramska edukacija: Analiza glumačke interpretacije dvoje likova koje glume Ena Jagec i Aleksandar Filo i kako se prikazuje imaginarni svijet.

Vjeronauk / Etika: Razgovor o važnosti oprosta sebi i drugima za propuštene prilike i riječi (u kontekstu izmišljenog scenarija).

5. Metode evaluacije i refleksije

Refleksivni dnevnik: Učenici pišu što su naučili o procesu tugovanja i kako su se osjećali tijekom predstave.

Anketni pristup: Kratka anketa (npr. „Shvatio/la sam da je prihvaćanje tuge korak prema naprijed - da/ne; zašto?“).

Dovršavanje rečenica (Prilagođeno):

U predstavi me najviše dirnulo...

Shvatio/la sam da tugu ne treba...

Da sam ja Saša, osjećao/la bih se...

Jedna stvar koju mogu učiniti da pomognem drugima koji su u izmišljenoj ili stvarnoj tuzi je...